

Kuuromykkäin Lehti.

N:o 5. Toukokuulla 1902. 7:s vuosik.

Tilaushinta:
1 mk. 50 p. vuodelta.

Toimittajat:
I. Savolainen. K. Reponen.

Kiitos.

Kiitos Herra johdostasi
Armostasi suuresta.
Kun soit meille autuuttasi
Julistaa ja totuutta.

Kiitos että nääntyneille
Armonpöytä katettiin.
Puolehesi kääntyneille
Elo uusi tarittiin.

Kiitos että sydämmemme
Kuilut syvät karsittiin.
Turmelukset tuntehemme
Lakis' jälkeen tuomittiin.

Kiitos ettei omat työmme
Luokses' koskaan johtaa voi.
Että toinen, Jesuksemme
Pelastuksen, turvan toi!

Kiitos että Golgatalle
Katsehemme nostettiin

Verivirtain pyhään alle,
Syntitaakat kätketiin.

Kiitos että lunastuksen
Täydellisen valmistit.
Kurjimmankin kadotukseen
Nukkumasta pelastit.

Kiitos että verelläsi
Viel' on voima auttamaan.
Uskolla jos sovintosi
Omistaapi sielu vaan.

Kiitos että Henkes valo
Epäilykset hajotti
Ristin juuren Golgatalle
Sieluseni kohotti.

Kiitos että pnhdistua
Veressä vaan Karitsan.
Armossasi uudistua
Vahvistua janoan.

Kiitos että elämäni
Sieltä uuden valon saan.
Että syytty sydämmeeni
Siellä liekki palamaan.

Kiitos että ijäisyyden
Näen siellä alkavan.
Jumalani kirkkauden
Ylitseni paistavan.

hm.

Kuuromykkäin Ammattinäyttely Hel- singissä 13—20 p. huhtikuuta 1902.

Toisen yleisen kuuromykkäin kokouksen jälkeen ruvettiin jo puhumaan näyttelyn toimeenpanemisesta, johon kuuromykät asettaisivat näytteille tekemiänsä käsitöitä. Viime syksynä päätettiin tällainen näyttely panna toimeen. Siitä ilmoitettiin maamme sanomalehdissä ja sitäpaitsi kirjoitettiin kuuromykkille eri paikkoihin maatamme ja kehoitettiin heitä lähettämään valmistamiensa käsitöitä näyttelyyn. Hyvin monet olivat erittäin innostuneet asiasta ja näyttely päätettiin pitää 13—20 päivinä huhtikuuta 1902 Uusmaalaisen osakunnan talon juhlasalissa, joka huone vuokrattiin tätä tarkoitusta varten.

Kuta enemmän aika läheni 16 päivää huhtikuuta, jona päivänä näyttelyesineiden viimeistään piti olla täällä, sitä enemmän saapui meille rautatiellä ilmoituskorttia niistä näyttelyesineistä, joita kuuromykät olivat tähän näyttelyyn lähettäneet. Perjantaina ja lauantaina haettiin kaikki näyttelyesineet rautatieltä ja niistä tuli monen monta hevoskuormaa. Ahkerat kädet pakkasivat tavarat laatikoista, panivat niihin nimiliput ja hintaluettelot ja järjestivät ne kauniisti näyttelyhuoneisiin. Lauvantaina kello 10 illalla oli kaikki valmista ja kaikki näytti kauniilta sähkövalossa.

Sunnuntaina kello 2 päivällä avattiin näyttely. Alussa pelkäsimme me että tulisi vähän ihmisiä katsomaan näyttelyä. Mutta sunnuntaina oli jo näyttelyssä niin paljon ihmisiä, ettei enemmän olisi sopinut näyttelyhuoneeseen. Sunnuntaina kävi näyttelyssä 550 henkeä, joista 175 oli kuuromykkää. Kaikki olivat tyytyväiset näyttelyyn, katsottiin kauniita näyttelyesineitä ja myytiinkin osa niistä. Muina päivinä ei näyttelyssä käynyt niin paljon ihmisiä kuin sunnun-

taina, mutta joka päivä kävi siellä vähintään 50 henkeä. Hyvin huvitetut olivat katsojat nähdessään kuuromyökkä-sokean puusepän Frans Leijon'in, Pietarsaaresta, joka muutamia päiviä teki työtä näyttelyssä sorvillansa. Oli ihmeellistä nähtä kuinka hyvin ja säännöllisesti hän työtä teki vaikka hän ei näe mitään.

Minä luulen että näyttely hyvin vastasi tarkoitustaan ja oli onnistunut. Tarkoituksena oli näyttää ihmisille että kuuromykät voivat tehdä hyvää ja säännöllistä työtä. Näyttelyyn oli lähetetty erittäin hyvin tehtyjä huonekaluja, kauniita kirjoituspöytiä y. m. Tytöt olivat myös valmistaneet kauniita ja monenlaisia käsitöitä. Näyttelyesineet menivät hyvin kaupaksi, ja kaikkiaan myytiin näyttelyssä 1100 markan edestä.

Muutamista näyttelyesineistä pidettiin paljon ja tilattiin niitä enemmän kuin valmiit olivat myydyt. Seuraavilta kuuromyökiltä tehtiin tilauksia:

1) Aksel Ritalalta, Kiiikasta, tilattiin 5 tarjoilupöytää. 2) Oskar Hat'ilta, Hämeenlinnasta, tilat. 30 telttasänkyä. 3) Juho Anttilalta, Tampereelta, tilat. 50 paria suksia. 4) Frans Leijonilta, Pietarsaaresta, tilat. 7 keinutuolia y. m. 5) Rouva Sedleriltä, Hämeenlinnasta, tilat. 8 virkattua paidan kaulustaa. 6) August Nymanilta, Helsingistä, tilat. muutamia käsikärriä. 7) Johan Finnäsiltä, Pietarsaaresta, tilat. 2 verkkoa.

Vielä saivat useat kuuromykät pienempiä tilauksia.

Taloudelliselta kannalta onnistui näyttely myös hyvin. Puhdasta voittoa jäi noin 650 à 700 mk. Toisessa paikassa tätä lehteä ovat tilit tuloista ja menoista. Tekisin sen jo nyt, mutta en ole vielä laskenut kaikkia näyttelykustannuksia.

Kuuromyökkäin lehden lukijat tietävät että Suomen Rautatiehallitus on myöntänyt niille, jotka lä-

hettivät näyttelyyn näyttelyesineitä, vapaat matkat rautatiellä. Sentähden saapuikin Helsinkiin paljon kuuromyökkä matkustavia. Heille oli näyttelyyn toimikunta hankkinut huokeita asuntoja, osaksi Vieraskodissa, osaksi rouva Pekosen luona; rouva Pekosen luona asui 30 kuuromyökkä, toisia asui Helsingin kuuromyökkäin yhdistyksen jäsenten luona.

Oli hauskaa nähdä niin paljon kuuromyökkä koossa ja kaikista näytti matkustavaisemme olevan enin iloiset päästessään Helsinkiin. Sehän on luonnollista. Monet saivat täällä kohdata vanhoja koulutovereitaan, joita eivät olleet nähneet moneen vuoteen. Moni kuuromyökkä, joka monta vuotta oli saanut olla aivan yksin maalla ja jota ei juuri kukaan ole ymmärtänyt, pääsi nyt taas kerran sellaisten joukkoon, joita hän ymmärsi ja joiden kanssa hän voi puhua. Täällä he saivat kuulla puhuttavan Jumalasta ja hänen rakkaudestaan, ja sehän oli kumminkin parasta ja tärkeintä. Suokoon Jumala että näyttelyssä puhutut sanat itäisivät ja kantaisivat kauniita hedelmiä. Kun kuuromykät Helsingistä palaavat takaisin kotihinsa maaseudulle ja tuntevat siellä olevansa yksin, pitää heidän muistaa, että heillä taivaassa on ystävä, joka ei koskaan heitä hylkää, vaan on aina heidän luonaan sekä surullisina että iloisina päivinä. Se ystävä on Jesus Kristus. Olkoon hän aina teidän paras ystäväanne.

Elma Eklund.

Vielä näyttelystä.

Työnjohtaja Gabriel Attila, joka työskentelee Tampereella herra Selinin vesitehtaassa, lahjoitti Helsingin kuuromyökkänyhdistykselle 3 suurta koria limonaattia. Limonaattia, joka oli erittäin hyvänmakuista, juotiin suurella mielihyvällä ja myytiin sitä paljon.

Kertyneet rehat täten lisäsivät puolestaan suuresti tulojamme. Herra Attilan hyväntahtoisuudesta lausumme hänelle suuret ja ystävälliset kiitokset.

Elma Eklund.

Vuosikertomus

Helsingin kuuromykkäinyhdistyksen toiminnasta v. 1901.

(Jatkoa).

Yhdistykseen eivät ole tähän saakka häiritsevästi vaikuttaneet yhteiskuntaelämässä esiintyneet puolueitaistelut. Mitään syytä sellaisilla riitakohdilla kylvää epäsupua yhdistyksen jäsenten keskuuteen ei ole ollutkaan. Yritys siihen suuntaan tehtiin kyllä vuoden kuluessa siten, että kielikysymys aivan aavistamatta eräässä illanvietossa herätettiin eloon. Toimikunta, joka surukseen huomasi, että salainen vaikutin tässä tapauksessa oli tavattavissa sellaisissa henkilöissä, joilta, katsoen heidäin sivistykseensä, olisi voinut odottaa parempaa asiain harkitsemiskykyä, ehkäsi kuitenkin yrityksen osottamalla ettei säännöt eikä käytännössä ollut tapa mitään esteitä yhdistyksen kaikkien jäsenten sekä kieli että muiden etujen täysin puolueettomalla tyydyttämislle. Asianomaiset luopuivat vaatimuksestaan niin pian kun tuli selville, että se olisi vaatinut vapaaehtoisesti uhraamaan aikaa ja työtä. Riitakysymys koski yhdistyksen pöytäkirjakieltä, jona oli ollut ruotsinkieli, jota vastoin vuosikertomus ja säännöt, järjestyssäännöt y. m. olivat laaditut molemmilla kielillä. Toimikunta teki kuitenkin päätöksen pöytäkirjan kääntämisestä suomenkielelle niin paljon kuin mahdollista, mutta sitä ei tähän asti ole voitu todeuttaa, kun ei ole ollut siihen pätevää

yhdistyksen jäsentä, joka olisi ottanut palkattoman työn tehdäkseen.

Toimikunta on vuoden kuluessa ainoastaan yhden kerran ollut pakotettu käyttämään kurinpitorangeistusta. Yhdistyksen suostumuksella sulettiin yksi jäsen pois illanvietoista sopimattoman käytöksen vuoksi kahden kuukauden ajaksi. Samasta syystä lähetettiin yksi jäsen pois eräästä tilaisuudesta. Yleensä voidaan kuitenkin sanoa että yhdistyksen harrastuksilla hyvän hengen ja hyvien tapojen herättämiseksi jäsenten keskuudessa vuosi vuodelta on ollut yhä suurempi menestys.

Tunnustukseksi pitkäaikaisesta hedelmällisestä toiminnasta yhdistyksen hyväksi on yhdistys kunniajäsenekseen kutsunut monivuotisen entisen sihteerinsä, valtioneuvoksen rouva Julia Stadiuksen, joka on muuttanut Pariisiin.

(Jatk.)

Kirjeitä kuuromykyiltä.

I.

Kuopio 19¹⁹/IVo2.

Arvoisat lukijat!

Ensimmäisen kerran kirjoitan tähän lehteen. Tahdon ilmoittaa myöskin, että olen syntynyt Paltamon pitäjässä Kiehimänsuunkylässä v. 18¹⁷/₂84. En tiedä mistä syystä tulin kuuromykyksi. On minulla ikävä, että en voi kuulla, mutta on hauska, kun osaan puhua. Minut vietiin Kuopion kuuromykyjen kouluun v. 1894. Koulussa olen oppinut puhumaan, tuntemaan Jumalaa y. m. Kiitos oihoon Jumalalle kun Jumala johdatti minut kouluun ja olen saanut paljon

oppia koulussa. Minä en vielä ole käynyt Herran Pyhällä Ehtoollisella. Nyt olen VIII:nella luokalla. Kun pääsin kotiin koulusta kesäksi, niin menin työöhön ansaitakseni rahaa ja rahoilla ostettiin vaatteita. Olin tukkisavotassa Kemijärvellä, toisena kesänä Kiantajärvellä Suomussalmella Hyrynsalmella, kolmantena kesänä Kemian saarella y. m. Tukkitöissä olen laskenut veneillä monia koskia myöten alas lappuudesta asti. Ennen pienenä lapsena kun laskin koskia myöten alas veneellä niin minua pelotti kovasti. Nyt ei enää minua pelota, sillä olen tottunut laskemaan koskia myöten alas. Minusta tuntui hauskalta, kun laskettiin alas. Tiedättekö te kuuromykät millä tavalla veneitä kuletetaan eli viedään ylös koskista? Kerron vähän siitä. Kun miehet saapuvat jollekin virralle, niin he saavovat venettä ylöspäin pitkällä sauvoilla. Kun saavutaan suurille koskille, niin vedetään venettä nuoralla ylöspäin. Ennen miehillä oli hyvin vaikea viedä venettä ylös koskista. Sitten pyydettiin Oulun läänin kuvernööriltä, että virrat ja kosket syvennettäisiin eli perattaisiin, niin että ne tulisivat syvemmiksi. Silloin kuvernööri suostui pyyntöön. Sitten rahoja kerätettiin koskien perkaamiseen. Suurien koskien rannat rakennettiin kivillä ja myöskin vähän hirsillä korkeimmaksi ja tasaisiksi, jotta miehet kävelisivät helpommin rantoja myöten vetäen venettä ylöspäin koskista. Pienempien koskien ja virtojen rannat rakennettiin laudoilla.

Olen kuullut, että ensi kesällä avataan kesäkoulu Kuopiossa entisille oppilaille, jotka tahtovat oppia enemmän. Kesäkoulu kestää 3 viikkoa.

Harrastan hiihtourheilua. Minä toivon, että kuuromykät miehet ja pojat harrastaisivat hiihtourheilua. Toivon myöskin, että pidettäisiin kuuromyökkäin välinen hiihtokilpailu jossakin paikassa, johon kuuromykät voisivat kokoontua huokeasti.

Terveisiä paljon niille k. m. koulun opettajistolle ja kuuromykkille, jotka tuntevat minut.

Ant. Jokelainen.

II.

Elias Lönnrotin 100:n syntymäpäivän muistoa vietettiin Turun kuuromyökkäin koululla 9:nä päivänä Huhtikuuta v. 1902.

Kaikissa sivistyneissä Europan maissa vietetään suurten miesten muistoa, kunnioittaakseen heitä ja sivistääkseen kansaa.

Äsken Suomessa vietettiin isänmaan ystävän Elias Lönnrotin 100 vuodista syntymäpäivää.

Tahdon kertoa kuuromyökkäin lehden lukijoille, kuinka vietettiin tätä juhlaa Turun kuuromyökkäin koulussa.

Koulun rukoussali oli koristettu, ja Elias Lönnrotin kuva oli pantu kukkien keskelle ja seppele oli taulun päällä. Kello 1 kokoontui opettajakunta ja oppilaat saliin, jossa juhla alettiin Elias Lönnrotin sepittämällä virrellä N:o 246. Virren veisattua piti maisteri K. E. Kahva puheen, jossa hän kertoi Elias Lönnrotin työstä isänmaan hyväksi. Puheen jälkeen luki 6:n luokan oppilas Matti Savisaari Elias Lönnrotin sepittämän virren. Opettaja A. Jukola puhui kertomuksen „Poika Sammatista“. Tässä kerrotaan Elias Lönnrotin lapsuudesta. Viimeiseksi laului opettajakunta „Maamme laulun“. Koulusta mentiin iloisilla mielillä asumalaitokseen, ja siellä juotiin kahvia. Myöskin leikittiin vähä aikaa. Palattiin kotiin ja Elias Lönnrotin muisto oli vielä oppilaiden sydämissä.

Hilma Niittymäki.

Kirje kuuromykyille.

Uuraa Ravansaari 14/3 1902

Rakkaat tämän lehden ystävät!

Matkoillani kotimaassani olen tavannut kuuromykyä Helsingissä, Viipurissa, Tampereella ja Pietarsaareissa. On ollut hyvin ikävä, kun en ole osannut puhua heille merkkikielellä. — Monet kuuromykät ajattelevat etteivät kuulevaiset tahdo puhua heidän kanssaan. Luulen että se on erehdys. Moni kuulevainen tahtoi kyllä, mutta ei osaa, kun ei ole oppinut merkkikieltä, eli viittaamalla puhumaan.

Olen tahtonut jo useat kerrat kirjottaa tähän pieneen lehteen, joka on teidän ystävänne, mutta kun en ole ottanut heti kynää käteeni, on se jäänyt aina kerta kerralta.

Mielestäni olen teille suurella velassa. Olen ajatellut puhua yhdestä tärkeästä asiasta. Se ei koske ruumista, vaan sielua. Ihminen on ylhäinen olento. Hänellä on kuolematon sielu. Eläin kun kuolee, niin sen elämä loppuu siihen. Ihmisen elämä ei lopu. Haudan tuolla puolen on toinen elämä.

Ruumis on vaan huone, jossa ihminen vähän aikaa asuu. Ruumis on vaan asunto, jossa sielu asustaa. Maailmassa on monta kaunista taloa, mutta isännät ovat huonot. Niin on ihmistenkin laita. Monella ihmisellä on kaunis ruumis, mutta sen isäntä on paha.

Mies, jolla on kaunis kartano, saattaa siinä myöskin viinaa. Talon kauniissa puutarhassa juopot tappelevat ja huutavat. Niin tapahtuu sentähden kun talonisäntä on huono. Mutta taloon tulee uusi isäntä. Hän ei itse juo viinaa, eikä juota muita. Silloin sanomme: se talo on uusi.

Semmonen muutos tapahtuu ihmisessäki silloin, kun sielu tulee uudeksi. On kuulevaisia ja kuulemat-

tomia ihmisiä, jotka ovat muuttuneet uusiksi. Silloin sanotaan: he ovat uudestaan syntyneet. He ovat saaneet uuden sydämen. Kun sydän on tullut uudeksi, on uusi isäntä tullut taloon. Kun sydän on tullut uudeksi, niin ihmisen ajatukset ovat uudet, puheet ovat uudet ja teot ovat uudet.

Tarvitseeko jokaisen ihmisen saada uusi sydän? Tarvitsee. **Herra Jeesus** sanoi: ellei joku uudestaan synny, ei hän voi nähdä **Jumalan** valtakuntaa! — Ihmisellä on kivinen sydän. Kivinen sydän on kova, on kylmä. Ihmisellä, jolla on kylmä sydän, on ikävä. Hän ei ole onnellinen. Kova sydän on armoton. Ihminen ajattelee vaan tätä maailmaa. Hän helposti vihastuu. Hän usein valehtelee. Hän puhuu pahaa muista. Hän ajattelee pahaa toisista. Hän kadehtii muita. Hän ei rakasta **Jumalaa**, eikä ihmisiä. Ihminen, jolla ei ole uutta sydäntä, on huono isäntä. Hän ei voi hallita itseään.

Jumala tietää sen. Hän tuntee ihmisen. Kaikilla ihmisillä on sydämen vika. Sitä ei kukaan lääkäri osaa parantaa. Mutta **Jumala** on lähettänyt lääkärin ja **Hän** on luvannut antaa meille »uuden sydämen».

Se lääkäri on **Jeesus**. **Jeesus** sanoo: »Minä uudistan kaikki». **Hän** sanoo myös näin: »Minä otan teiltä pois kivisen sydämen ja annan teille nuden sydämen».

Tämä maailma on suuri sairashuone. Kaikki sairastavat kuoleman tautia. Ei kukaan voi toistaan auttaa. Mutta **Herra Jeesus** tuli ja toi lääkkeitä. **Hän** tuli parantamaan. Hän seisoo keskellämme ja sanoo: joka Minuun luottaa eli uskoo, hän tulee terveeksi. Joka Minuun uskoo, hänellä on elämä! Jokainen sairas, joka Jesukseen turvaa, hän tulee terveeksi. Joka avaa sydämensä **Herralta Jeesukselle**, hänen luokseen tulee **Jeesus**.

Ja **Jeesus** tulee ystävänä luoksemme. Hän tulee auttamaan, parantamaan. Sydämemme on hyvin pieniä. Emme näe omia syntijämme. Kun **Jeesus** tulee sinne, niin Hän valaisee sen, niinkuin aurinko valaisee huoneen. **Jeesus** hallitsee sydämemme niin, ettemme suutu, emmekä kadehti toisia.

Katsokaa kuinka **Jeesus** meitä rakastaa. Hän antoi naulita itsensä ristille. Hän kuoli synteimme tähden. Hän tahtoo pestä sydämemme omalla sydänverellään synnistä puhtaaksi. Kun sydämessämme on pahoja ajatuksia, niin sielumme on silloin likaisessa eli saastaisissa vaatteissa. Niissä ollen emme voi tulla Jumalan luokse. Meidän täytyy tulla **Jeesuksen** luo, että Hän puhdistaisi meidät.

Jeesuksen seurassa ei ole ikävä. Nyt keväällä koko luonto muuttuu. Puut lehdittyvät, maa ruohoituu ja kaikki paikat muuttuvat niin ihanaksi. Kellä keväällä olisi ikävä? Ei kellään.

Ei kellään ole **Herran Jeesuksen** luona ikävä. Hän muuttaa sydämemme kukkatarhaksi. Hän tekee meioät niin unnelliseksi. Sielumme korvat voivat aina kuulla **Jeesuksen** suloisen äänen.

On tultava **Hänen** luokseen tunnustaen syntimme. Jos me tunnustamme, niin **Herra Jeesus** ne antaa anteeksi! Hän pyyhkii ne kirjastaan pois ja viskaa ne meren syvyyteen.

Sydämeistäni toivotan kaikille lukijoille **Herralta Jeesukselta** armoa ja rauhaa. **Jeesuksessa** olen löytänyt rakkaan Vapahtajan ja veljen ja haluaisin että jokainen **Hänet** tuntisi.

Ystävällisesti

Vilhelmina A-nen.

Tili kuuromykkäin ammattinäyttelystä huhtikuulla 1902.

Tuloja:

Sis. pääsymaksuja	749: 50
Rahalahjoja	164: —
„	15: —
Teestä ja limonaadista	225: 25
Myydystä maidosta	23: 35
„ käsitöistä	1176: 95
Yhteensä	2354: 05

Menoja:

Postiporttoa	28: 70
Käsitöiden kuljetusmaksut	46: 45
Salin vuokraa	105: —
Osoitelippuja	21: 50
Kiertokirjeistä	15: —
Tee tarjoilu	112: 75
Neiti Wichville	15: —
Satunaisia menoja	5: —
Palkkoja	129: 90
Myytyjä käsitöitä	1176: 95
Säästö	697: 80
Yhteensä	2354: 05

Rahalahjoista mainittakoon rouva Olga Lichviskyn lahjoittamat 100 mk.

Säästö näyttelystä säilytetään Helsingin säästöpankissa. Näillä varoilla on aikomus vuokrata oma huoneusto Helsingin kuuromykkäinyhdistykselle, johon yhdistyksen jäsenet saisivat kokoontua milloin haluavat.

Elma Eklund.

Pieniä tietoja.

— **Sokeain konsertti Mikkeliissä.** Helluntai maanantaina toukokuun 19 päivä pitivät Kuopion sokeainkoulun oppilaat opettajansa A. Pekurin johdolla soitto-konsertin Mikkeliissä Palokunnan isossa salissa. Sokeita oppilaita oli 7. Monta saataa ihmistä oli tullut kuulemaan soittoa. Kannatti sitä kuunnellakin. He soittivat erittäin hyvin sekä torvilla että pianolla. Ihmiset olivat hyvin ihastuneita sokeain poikain soittoon. Moni ajatteli ja kysyi: Kuinka voi olla mahdollista että sokeat voi oppia niin paljon, — soittamaan yhtä hyvin kuin täysiaistinenkin (näkevä). Sen huomasi että herra Pekuri on ahkerasti työtä tehnyt oppilastensa kanssa soiton opetuksessa ja saanut heidät oppimaan ihmettelyyn saakka. — Väliajalla piti Kuopion sokeain koulun johtaja pastori Kosti Lyytikäinen, joka myös oli konsertti matkalia mukana, valaisevan esitelmän sokeain asiasta. Hartaasti kuuntelivat ihmiset sitä. Konsertin lopussa soittivat sokeat pojat vielä „Maamme“ laulun säveleen, jolloin kaikki Palokunnan talolla olevat ihmiset yhtyivät laulamaan „Maamme“-laulua. Tyytyväisinä lähtivät ihmiset koteihinsa. Selvittihän tämä ilta monelle sen, että aistiviallistakin järkevän opetuksen ja kasvatuksen kautta voidaan johtaa ja opettaa semmoiseen, jota moni ei ennen ole osannut ajatellakaan.

— **Mikkelin kuuromykkäin koulusta** päästettiin tänä keväänä seuraavat oppilaat: Eetu Tolonen Pielisjärveltä, Ivar Peltomäki Punkalaitumelta, Frans Södering Pomarkusta, Toimi Pöyhölä Virroilta, Juho Pietari Tienen Säämingistä, Jalmar Myllymaa Hausjärveltä, Kosti Piirainen Kuhmoniemeltä, Enokki Pyttylä Tervolasta, Ludvig Pitkänen Uukuniemestä, Heikki Pirhonen Kiteeltä, Maria Koponen Sortavalan pitäjältä ja Hilma Mattila Sahalahdelta. Herran Ehtoollisella käyminen tapahtui toukokuun 25 p. Pastori Hugo Nyberg laski oppilaat ripille. — Koulusta päästyään menevät nyt kaikki aluksi kotiinsa. Kosti Piirainen palaa sittemmin takaisin Mikkeliin oppiin.

— **Jalomielinen lahjoitus.** Talollinen Heikki Myllymaa Hausjärven pitäjältä lahjoitti kahdelletoista, tänäkeväänä Mikkelin kuuromykkä koulusta päässeelle oppilaille Uuden Testamentin suurempaa kokoa. Itse Myllymaa kirjoitti jokaiseen niistä kunkin oppilaan nimen ja seuraavan Raamatun lauseen: Ja meillä on vahva propeheetallinen sana ja te teette hyvin että te siitä vaarin otatte Piet.

2 epist. 1: 19. Tämän kauniin lahjoituksen varmaan aiheutti se, että yksi päässeistä oppilaista, Jalmar Myllymaa, on Heikki Myllymaan poika. Elinaikaisen muiston pojastaan tovereiden sydämiin painoi talollinen Heikki Myllymaa tämän lahjoituksen kautta.

— **Vaasan kuuromykkät.** kiittävät Helsingin matkailijakodin johtajatarta neiti Heikkeliä y. m. siitä suuresta vieraan varaisuudesta ja ystävällisestä kohtelusta jonka he saivat osaksensa kuuromykkäin ammattinäyttelyn aikana. Jumala Teitä palkitkoon. Vaasa huhtikuun 23 p. 1902. *M. Mäkinen.*

— **Jyväskylän kuuromykkäinkoulusta** päästettiin tänä keväänä seuraavat oppilaat: Kalle Forsman Tyrväältä, Vihtori Karhusaari Karviolta, Kalle Kauppinen Konginkankaalta, Vilho Leskinen Nilsiästä, Kustaa Lovén Kiukaisista, Vihtori Mikkola Salon emäseurakunnasta, Alma Erkintytär Iitistä, Saima Lindberg Viitasaareltä, Alma Rajamaa Kokemäeltä, Eedla Sulin Korpilahdelta, Hilma Torniainen Asikkalasta, Iita Vallenius Pornaisista, Juho Brusell Sahalahdelta, Vilho Haapala Kokemäeltä, Mikko Matikainen Pyhäjärveltä Viip. 1 Juho Sappi Iitistä, Taavi Teeri Tyrväältä, Matti Teitto Säkkipärveltä, Eemili Vestman Myrskylästä, Miina Arojoki Pöytyältä, Hulda Ellola Töysästä, Eliina Kellman Lempäälästä, Hanna Mustonen Kerimäeltä, ja Hilma Nyman Urjalasta Kasteen liiton uudistus tapahtui 23 p. toukokuuta ja Kolminaisuuden sunnuntaina oli jumalanpalvelus Herran Ehtoollisen kanssa.

— **Turun kuuromykkä koulusta** laskettiin Herran Ehtoolliselle toukok. 7 p. ja kävivät Herran Ehtoollisella ensikerran seuraavat oppilaat: Hilma Maria Linholm Mänsälästä syntynyt 15 p. tammik. 1883, Vendla Gunilla Henrikson, Turusta, synt. 30 p. tammik. 1883, Hilda Lydia Helander Vesilahdelta, synt. 27 p. touk. 1886, Justus Reino Roimala, Jokioisista synt. 7 p. marrask. 1883, Tilita Vassi, Vesilahdelta, synt. 5 p. kesäk. 1882, Hilma Maria Niittumäki, Loimaalta, synt. 28 p. tammik. 1886, Amanda Aleksandra Juhontytön Rymättylästä synt. 8 p. syysk. 1884, Olga Maria Hakola, Loimaalta, synt. 20 p. heinäk. 1883, Matti Ville Kallio, Kükasta, synt. 9 p. elok. 1886. Näistä tulee ehkä B. L. Helander takaisin ensi syksynä. — Paitsi näistä kävi 13 vanhaa oppilasta Herran Ehtoollisella samana päivänä.

— **Kuollut.** Viime huhtikuun 13 p. kuoli Tampereella keuhkotautiin kuuromykkä Juho Joutulainen. Hän oli synt. Jyväskylän maaseur. Toivakan rukoushuonekunnassa 20 p. heinäk. 1875. Joutulainen oli läpikäynyt Jyväskylän kuuromykkäin koulun. Hän jätti jälkeensä hyvän nimen sillä hän oli kaikin puolin kelpo nuorokainen, ahkera siivo, raitis ja taitava.

— **Jumalanpalvelusta kuuromykkille** ensi kesäaikana pitää Jyväskylän kuuromykkäinkoulun johtaja pastori E. J. K. Luoma seuraavissa paikoissa: Kuopiossa, Viipurissa, Sortavalassa, Lahdessa, Huittisissa ja Lapualla.

— **Kuopio.** Tänä keväänä lopettavat koulunkäyntinsä Kuopion kuuromykkäin koulussa seuraavat oppilaat:

Herman Kuukkanen Jyväskylästä, Eino Karlsberg Piippolasta, Eino Paavo Maunula Orimattila, Kalle Lyyra Pieksämäeltä Antti Jokelainen Paltamosta, Stepan Romanoff Salmin pitäjältä, Juho Väisänen Iisalmelta sekä Anna Miettinen ja Riikka Reinikainen Kuopion pitäjältä. Kaikki yllämainitut oppilaat tulivat ensimmäiselle luokalle vuonna 1894, ja ovat siis olleet koulussa 8 vuotta. Vanhin heistä on nyt 19 vuoden ja nuorin 16 vuoden vanha. Ainakin puolet heistä saavat nyt kouluaikinsa loputtua jäädä omiin koteihinsa. Yksi pojista on jo ennen kesäaikana ollut työansioilla tukkitöissä.

Niistä kahdeksasta oppilaasta, jotka viime vuonna lopettivat koulunsa, tulivat viisi koteihinsa vanhemmilleen avuksi, kuten me toivomme. Yksi poika on päässyt kirjansitojanoppiin Kuopiossa, jossa hän myös voi asua äitinsä luona, joka poikansa tähden on muuttanut kaupunkiin. Yksi tyttö, jolla ei ole omaa kotia, on Sortavalassa tehnyt ompeluyhdistyksen muuta työtä vieraille. Toinen tyttö sai heti koulun loputtua oppia silittämistä ja vieläkin sai kuuromykkäinlautaja yhdistykseltä lainan silitysuunin ostamista varten. Tämän lainan on hän jo osaksi maksanut takaisin, ja elättää itsensä nyt silittämistä ja ompelutyöllä.

Yksi poika sitä vastoin, joka tuli kouluun samaan aikaan kuin edellämäinitut, mutta lopetti koulun yhden vuoden sikasemmin, luettuan lyhyemmän oppimäärän, on elänyt laiskana ja joutunut vaivaistalossa. Kuitenkin hän on iso, terve poika. Toinen poika samaan aikaan yhtä kauan (siis seitsemän vuotta) kävi koulua, ja hänellä oli myös huono ymmärrys, niin että oppi vähän. Mutta hän on työssä ahkera ja äitinsä on toivottavasti hänessä saanut hyvän työmiehen.

Muistakaa, te tämän lehden lukijat, että

„laiskuus saattaa häpeään,“ mutta
„ahkeruus kovan onnen voittaa.“

N. H—s.

Sisältö: Kiitos (runo). — Kuuromykkäin ammattinäyttely Helsingissä. — Vielä näyttelystä. — Vuosikertomus. — Kirjeitä kuuromykkiltä I, II. — Kirje kuuromykkille. — Pieniä tietoja.

Mikkelissä, O. B. Blomfeltin kirjapainossa, 1902.